

בס"ד יסרה צדקת פקודי תעלה

דרגת שבת הכבוד תעלה

Erev Pesach On Shabbos, With What
Should One Fulfill The Mitzvah
of Seder Shtetkis

בלענין: איך יסלקיים מצות סעודה שלישית בעם שבת שחיות

(1) למנהג צדק פסחים דל צדק: ר"י ומר"א למ דעה לא יאכלו; רמב"ם פ"ו מהל' חמה ומצוה
טור ורמ"א א"ח סימן תע"א סע"ב ומנהג ברובה למ סק"א - י"ב
הלכה י"ב

(2) ספר מנהגי מהר"ם הלכות שבת הכבוד "אמר מהר"ם ס"ל אסור באכילה בערב פסח.."

(3) ש"ע ס' תע"א ס"ב
ש"ע ס' תע"ב ס"א ורמ"א למ ומנהג ברובה סק"א ושלח בציון למ סק"א ורמ"א למ סק"א
ש"ע ס' רצ"א ס"ו ורמ"א למ ומנהג ברובה למ סק"ב

(4) רמ"א ס' תע"א סוף סע"ב; מנ"א אברהם למ סק"א ורמ"א עק"ב אי"ר למ חק יעקב סק"א
ומנהג ברובה למ סק"ב ושלח סק" י"ב - כ'
ש"ע סימן תע"א סע"ב

(5) תוספות פסחים דל א"כ דעה ד"על "ונראה לר"י..." רמב"ם פ"ו מהל' חמה הל"ב
טור וש"ע א"ח ס' קמ"א סע"ב י"ב ומנהג ברובה סק"ו ושלח סק"ב

(6) בסק"י חמה להרמב"א יתחיל שער א'

(7) מסכת חמה פיק"א מנהג ד' וברחוקא למ דעה דובשנים ורמב"ם פ"ו מהל' חמה הל' ט'
פיק"ב מנהג ב' וברחוקא למ דעה ע"ה

(8) הלכות חמה להרא"ם [מוזכר בסוף מסכת מנחות] פיק"ב מנהג ב' ורמ"א למ
רמב"ם פיק"ו מהלכות ביטול חמה י"ב

(9) שו"ת ערוך יורה דעה סימן ש"כ סע"ט' ובע"ל למ סק"ט ובה"אור ה"ארא למ סק"ט
והר"י תשובה למ סק"ב

(10) ש"ע ס' תע"א סע"א' רמב"ם פסחים דל ק"ט: דעה דובשנים

3. למה שבת החדש תשנה האנין איך יעסקו מצות סאודיה לעיל בעצם חסד והיות בלתי

Erev Pesach On Shabbas, With What should one Fulfill The Mitzvah of

Seudo Shitisit:

א) אכילת סעודה שבתית:

(ב) רמב"ם ז"ל ח"א ונצה

אסור חכמים לאכול מצה [ה] בערב הפסח כדי שיהיה הכר לאכילתה בערב. ומי שאכל מצה בערב הפסח מכין אותו מכת מרדות עד שתצא נפשו. וכן אסור לאכול ערב הפסח מקודם המנחה [ו] כמעט. כדי שיכנס לאכילת מצה בתאווה. אבל אוכל הוא [ז] מעט פירות או ירקות ולא ימלא כריסו מהן. וחכמים הראשונים היו [ח] מרעיבין עצמן ערב הפסח כדי לאכול מצה בתאווה ויהיו מצוות חביבין עליו. אבל בשאר [ט] ערבי ימים טובים אוכל והולך עד שתחשך:

לא יאכל חנם. פירות חפילו התפלה ומשום מלה

ערב פסחים *סמוך למנחה לא יאכל אדם יעד שתחשך

לא יאכל. מדי שיאכל מלה של מלה לחיובן משום הידור מלה:

וא"כ ומה לא יאכל חי מלה חפילו קודם נמי אסור בדמיון בירושלמי כל האוכל מלה בערב הפסח כחילו צועל ארוסו בבית חמיו וחי במיני תרנימא הא אמר במתא (ד' ק:): אבל מטבל הוא במיני תרנימא וי"ל דחיירי במלה עשירה דלא אסר בירושלמי אלא במלה הרלויה ללחם זה חובטו ואוכלה קודם ומנה אבל מלה עשירה שריא וכן היה נוהג ר"ם:

(3) אמר פסחים דף ק: ת"ש

לחיירי תרנימא. פי' רש"י פירות ובשר בלא לחם ולא נהירא דלחיירי בירושלמי דכידר מברכין הדינא לפני מיני תרנימא מברך בורא מיני מזונות ואין מברכין בורא מיני מזונות אלא על חמשה מינים ומהו בפרק בתרא דיומא (דף ע"ט*) חיבא חד שיטויא דמשיא ואיבעית אימא מאי מיני תרנימא פרי:

ר"ע יומא דף ע"ט:

תרנימא. ליפתן: ר"ע סה"ט

אלא *סמוך למנחה קטנה תנו

אמר רבי (*יוסי) אבל מטביל הוא במיני תרנימא ר' יצחק מטביל בירקי המנחה ולמעלה לפי שאין משביע:

רש"י

תרנימא. פירות ובשר בלא לחם והא דקטו מטבל טבל נואבלט ע"י טיבול:

(4)

תעא בערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכול פת. וכו' ג' סעיפים:

א *אסור (א) לאכול פת (ב) משעה (א) עשירית ולמעלה כדי שיאכל מצה לחיובן *אבל אוכל (ג) מעט פירות (ד) או (ב) ירקות *אבל לא ימלא כריסו מהם (ואם הוא (ה) איסטניס שאפילו אוכל מעט מוזק באכילתו הכל אסור) (כ"ט ירוס) [א] * ר"יין מעט לא ישתה (ו) משום דמיסעד סעיד אבל אם רצה לשתות (ז) יין (ג) הרבה שותה מפני שכשהוא שותה הרבה (ח) גורר תאות המאכל: ב (ט) *וקודם שעה עשירית מותר לאכול (י) מצה (ד) עשירה: הגה אבל מלה שיוצאין זה גלילה (יא) אסורים לאכול (יב) כל (ה) יום ארבעה עשר (כ"ד) פרק אלו עוברין בשם הרמב"ם והמגיד פ"ו

רמ"א

מלה שחפשה כחקה ואחר כך נתפירה (ח) (יח) ויולושה (יט) ציין וזמן (כ) / אינה נקראת מלה עשירה ואסורה לאכלה בע"פ (מכ"ד):

מנהג ארורה

י"ד. היינו (יג) מעמוד השחר יש נהגים שלא לאכול מלה מראש חודש. וכתבו האחרונים דמנה נפוסה או כפולה אף שמתמידין זה לחסדה כחמך כמבואר בסיומן חס"א מכל מקום אסור לאכלה מעמוד השחר ואילך דכלל מלה היא מעיקר הדין:

חק ילקט אל

[י] חינו נקרא מלה עשירה ואסורה לאכול בערב פסח. ואם כן חשמו שיוצאים זה גלילה כיון דאינה נקראת מלה עשירה וכתשמונה לשון הרב ריש ג'יה וזוהא מלה שיוצאין זה אסורה לאכול אכן מהיר"ל הלכות שנה הגדול היות הדבר כספק מלה עשירה ע"ש ואם נתבטלה והבאר לעיל סימן חס"א דלן יולאין בה ומוחר לאכלה בע"פ. וכן הסמכת האחרונים:

(יט) ציין ושמן וכו'. צין שחפשה חס"כ שניה (נו) צין שלא נאפיה ורובה לאכול כונו שהיא: (כ) אינה נקראת וכו'. דלא נתבטלה מנחה שם מלה ע"י זה וכו"מ ללחם זה י"י מלה גלילה (יז) אין כדאי לפי מה שנתבאר לעיל בסיומן קס"ח כמ"צ ס"ק נ"ט ע"י"ש (יח) וגם למוט לש מי שאומר דגם זה ככלל מלה עשירה וכו"ו בשלא בשלה אבל אם בשלה וכמו שטובין במדינותינו לעשות כדורים מנחה שקורין (קניידלעך) או מלה (יט) מנושלת (כ) בכלי ראשון מותר לאכולה (כא) קודם שעה עשירית דזה בודאי לא מיקרי מלה ודמבואר בסיומן חס"א:

עלר הציון אל

כסם ביה שמכדין עליו המזיא מ"מ לפני מלה איש יולא כס משום דכפיין עטס מלה וכ"כ הגר"ו וכו"י רש"י: (ב) דאם אורה המלה בקערה אף ש"הא רוחה לא מיקרי כאל ולפיין טיבול הגר"ו וחי' מקילים כמו בכישול וכמ"ג. מסתפק בזה ועיין לעיל סימן קס"ח כמ"ב ס"ק כ"ו וכפ"ל ע"ס:

מאן ארומה אל

ח ויולושה ציין ושמן. אפילו נאפי' חס"כ שנית אבל מסוררת ונתבטלה מותר לאכול ומכ"מ (כמ"מ) דהוי מעש' קדירה וימוח (מהר"ל) עמ"ש ס"י קס"ח ס"י ומס"א ס"ד:

רש"י אל

מג"א סק"ח אבל עשוררת. לכאורה אף כו"יה מסוררת נמי דלא מקרי טיבול ומכריסו המזיזה אף מ"מ אין יולאים י"י מלה כזה דכע"י עטס מלה אי"ל דמותר לאכולה בע"פ:

הלכות פסח סימן תסא

ד' (י) * ירוצא אדם במצה (ח) [ג] (יה) שרוריה (יט) * והוא שלא נימוחה אבל אם (ט) (כ) בשלה אינו יוצא בה:

אלנה בדורה (כ) בישלה וכו'. אפילו (ג) אם יש בכל פתיחה כזית וגם יש עדיין חומר לחם עליה (פי שאמר הביטול מתקבל ממנה טעם מנה.

(11) רמ"א ס' תמ"ד א"ו

[ג] ובמנינות אלו שאין נוהגין ללכול מנה עשרה כדלקמן סי' תס"ב סי' ד' נהגה (ח) יקיים סעודה ג' במיני (ג) פירות או צמר ודגים כדלעיל סי' רמ"א סי' נהגה:

(ח) יקיים וכו' במיני פירות. עיין לעיל במיני רמ"א סי' ד' דעוה בפוסקים אם לריך לעשותה דוקא בפסח או דקני ג"כ בשאר דברים ולזה אמר דבשעת הדחק כזה יכול לטמון על המקלין וע"ש דיוחר טוב בצער ודגים מפירות. וה"ה דיכול לקיים (ה) נתבשל (בגון קניילין) אך יש נ"מ דזה אינו מותר רק קודם שעה עשירית והיכא שמקיים בפירות או בצער ודגים (ג) יוכל לקיים אפילו אחר שעה עשירית אך צ"ל חזר שזאכל רק מעט ולא למלא כריסו כדי שזאכל מנה לחיובן.

שער הציון

(ה) דה"ה וס"א וס"א מותר ג"כ בתענוגות וכו' ובה"ח אומר. והנה ס"א הביא דיכול לקיים במנה מבושלת וע' במ"א שכתב דאין נוהגין כן ובג"ה ה"ה מותר ולדעת הרמב"ם אסור ללכול מנה עשירה וכן מנה מבושלת כע"פ אפילו קודם שעה עשירית ומשמע שם דדעתו טובה לשיטה זו:

(12) ש"ע או"ח ס' תמ"ד

ה (כב) צריך לעשותה בפסח (ג) וי"א שיכול לעשותה בכל מאכל העשוי (כד) מאחזק מחמשת מיני דגן ירי"א שיכול לעשותה בדברים שמלפתים בהם הפת כבשר ודגים אבל לא בפירות ירי"א דאפילו בפירות יכול לעשותה וסברא ראשונה עיקר שצריך לעשותה בפת אא"כ הוא שבע ביותר. הגה או במקום ש"א לו ללכול פס כגון בערב פסח שאל להיות בשבת (כה) שאסור לו ללכול פס לאחר מנחה כדלקמן בהלכות פסח (מהר"ל ה"פ):

אלנה בדורה

(בה) שאסור לו וכו'. ע"כ יקיים (יב) אותה במיני טיגון שעושה ממנה כמנחה או בצער ודגים או פירות:

הלכות בציעת הפת סימן קסח

י' (מט) יחביצ"א (נ) דהיינו

פירווי לחם שנדבקים (נא) יחד על ידי מרק (נב) * אם (נג) * אם יש בהם (נד) כזית (נה) אע"פ שאין בו תואר לחם מברך המוציא ובה"מ"ז. * ואם אין בהם כזית אע"פ (נו) שנראה שיש בו תואר לחם (נז) אינו מברך אלא בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש ואם אינו מבושל אלא שהוא מחובר ע"י דבש או מרק (נח) אם יש בפרוסות כזית מברך עליו המוציא אפילו אין לו תואר לחם ואם אין בהם כזית (נט) אם יש בהם תואר לחם דהיינו שהוא ניכר וידוע שהוא לחם מברך עליו המוציא וברכת המזון ואם אין בהם תואר לחם מברך (נד) [ו] בורא מיני מזונות וברכה אחת מעין שלש ואם אינו לא מבושל ולא מחובר אלא מפורד (ס) דק דק אע"פ שאין בו כזית (ס) ולא תואר לחם מברך עליו המוציא ובה"מ (וע"ל סי' קפ"ד כמה שיעור אמילה לבדן עליה ברכת

אלנה בדורה

דכיון שתבשל אינו תשוב תואר לחם. ואם לא בשלם בקדירה אלא טיגנס במשקה במנחת משמע ממ"א סק"ו דלא היו כבשול ומנהי כזה תואר לחם כמו לקמיה באופן השני ולפי דעה שארי האחרונים שם (נז) אין הכרח לדבריו והטעם שצ"ל לאל כלל שיש בו תואר לחם כ"א בתוך הסעודה. וכ"ז בשא"ן כזה אצל אס טיגן פרוקות שיש בהם כזית אפילו אצל ליה התואר לחם פשוט דמנדן המוליא אפילו יש בו תואר לחם (נט) אם יש בהם וכו'. הטעם דעדיף ציה מאוסן הא' דכיון שלא נתבשל תואר לחם שלו תשיבא שהם ניכר וידוע יותר ומש"כ וברכת המזון היינו כשאל כמה פירושו עד שיעור כזית: אם פירר הלחם עד שהחזירן לסולת ואח"כ חזר וגבגן בשומן וכו' צ"שאלו קורין בשלונו קניילין או תרענולין עיין במ"א מה שכתב ציה והסקמנו (נג) הרבה אחרונים דאם בשלן בקדירה או טיגנס במנחת משקה דחשיב כבישול אף שיש בכל אחת כזית ויותר מנדן עליהם במ"מ [ואפילו אם אכל הרבה] וכן הוא מנהג העולם ואם אפוא נכון שלא יאכלם כ"א בתוך הסעודה אלא א"כ ילוש צרוז שומן או דבש דאז מנדן עליהם במ"מ וכדלעיל צ"ס צ"ג ו"אם גיבגן נמים לבד ואפואן יש עליהם דין פס גמור:

ש"ע או"ח

(נכ) וגם ממ"מ מוכח ק"מ ג"כ דעיגון וכשול מלח היא ולמקנה שפירסו כהערון מיירי הגמרא רק נחיתר בעלמא ע"י דבש ומרק ובלי שום ביטול ועיגון כלל וזהו הוא דמהני מותר לחם אכן מסיבות הש"ס שם דעת אבי משמע דס"ל דעיגון לא היו כבישול [עין בתוספי הרא"ש שם] ולכאורה משמע שם צמחה דרכ שעת ורבה בשטחה דאבי קיימי דמנחות מברכין עליה המוליא אף בפחות מכזית משום דאיכא עליה מריחא דנהמא ע"ש וג"ע למעשה:

(14) ש"ע או"ח ס' תמ"ד

(15) רמ"א ס' תמ"ד

יב עיטה שנילושה בין או שמן או דבש או מים רותחים או שנתן לתוכה תבלין או שהרתיח המים והשליך הקמח לתוכו ולשו, אם אפיה בין בתנור בין בקרקע בין על המחבת והמרחשת בין שהדביק את הבצק במחבת ובמרחשת ואחר כך הרתיח באש מלמטה עד שנאפת הפת בין שהרתיחן ואחר כך הדביק הבצק. כל אלו חייבין בחלה: אבל העושה עיסה ליבשה בחמה בלבד או לבשלה בקדירה הרי היא פטורה מן החלה.

(16) (ג) ס' תמ"ד ס' תמ"ד

ואומר רבינו ס' דווקא בס' דבילתו רכה פליגי דר' יוחנן סבר אפיהו באילפס עושהו לחם וחייב בחלה ור"ל סבר אין עושהו לחם ופטור אצל בילתו עבה כולי עלמא מודו דחייב בחלה אפי' על ידי משקה דהא חיוב חלה הוי משעת גלגול כדמוכח בכמה דוכתי וכן משמע במס' חלה (פ"א מ"ה) דתנן עיסה שתחלתה וסופה סופגנין פטורה מן החלה תחלתה סופגנין וסופה עיסה תחלתה עיסה וסופה סופגנין חייבת בחלה ונראה לרבינו ס' דהכי נמי מצרכין עליו המנחה

א"ח תמ"ד

מנן אבריה י"י

(17)

ב' לו בכפר ורבים י"י א"ס י"ט לו כפר ורבים הוא עדיף ממניי פירי כמ"ח כ"י ר"ל ונב"ל ל"ה שם פוסק שחובה נמנוס ששולת שליחתי ר"י מהר"ל הו"י רחמי נפשות במנה מבושלת א"ז לא רחמי נפשות ב"ע פ"ל

סימן תסד

עוד כתב מר דאפי' אם היה בעיסה שיעור חלה מעיקרא פטורה כיון שנלושה במי בצים לכד.
תשובה מסתברא לי דסתמא דמתני' עדיפא מברייתא דר"ש אלא דאי רבי טרפון לא למעט כל שאר המשקין בא אלא לרבות נלושה בשאר המשקין כנילושה במים.

מתני' (חלה פ"ב) עיסה שנלושה במי פירות חייבת בחלה: גמ' ירושלמי (סס הל' ג) ח"ר יוסי בר חנינא דר' אלעזר בר' יהודה איש ברתותא היא דתנין תמן (טבול יום פ"ג) עיסה שהוכשרה במשקה ונילושה במי פירות ונעט בה טבול יום רבי אלעזר בר' יהודה איש ברתותא אומר משום ר' יהושע פסל את כולו. ר"ע אומר משמו לא פסל אלא במקום מגעו. ר' חייה בשם רבי יוחנן אומר ד"ה היא. ח"ע ד' דאמר ר"ע תמן אין מי פירות מחברין לטומאה מודה הוא הכא שמי פירות מחברין לחלה. רבי חייה בר אבהו בשם רבי' אומר אין לך מחבר (מוכס) אלא שבעה משקין בלבד.
וגם ר"ת פסק דהלכה כרבי' לנבי ר' יוחנן והבוא ראייה ממנינה (דף טו:) מהא דמני רבנן לבי כשהוא לא מוכיין. ובסוד הנאים ואמוראים כתב דהלכה כרבי' בכל מקום (כג) לכן יש לומר שלא ללוש עיסה במי ביצים לכד בלא תערובת מים כדי ללאת מן הספק על חיוב חלה (כג):

הלכות פסח סימן תמז ר"ח ס"ח א

ובמדינות אלו שאין נוהגין לאכול מצה עשירה כדלקמן סי' תס"ב סי' ד' בהגה (ח) וקיים סעודה ג' במי (ב) פירות או בצד ודגים כדלעיל סי' רל"א סי' בהגה:

14)

ביאור הגר"א ובמדינות כו' יקיים כו'. דתחלווק בפוסקים אם דוקא כפת או מיני תרנימא והכריעו כדעת האומרים דוקא פת אבל במקום דה"ה יש לסמוך כו' וכת"ס סי' רל"א סי' ועמ"ס שם זה יכול לעשות אפי' לאחר שטב עשירות כ"ש סס ק"ז ב' ודלא כתוס' דהוכחה תוס' דמלה עשירה מותר בע"פ מכת קושייהם מ"ש ע"פ סמוך למתנה כו' ע"ש תוס' דע"פ ל"ע ב' ד"ה סמוך אבל הרמב"ם פי' שם דלירקא וש"ד קהנר דהכילה המור בהן וכת"ס בס"י תע"ה מצע כו' וכת"ס ולכן אין נוהגין ג"כ במלה מנושלת וכו' בזוהר פי' אומר דסעודה זו נחתית מכל וכל וכל ס"ה דאין תקנה לדבר כלל וכס' דהין יולחין בסעודה ג' חלה כפת וד"ה כלל כ"ל ועמ"ה ח"ש בשם המרדכי וכו' וכל די וכן צ"ק

תמד דין ערב פסח שחל להיות בשבת. וכו' ח' סעיפים:

- א א"י שחל להיות בשבת (א) בודקין (ב) ליל י"ג יומבערים הכל לפני השבת (ג) * ומשיירין (ד) [א] מזון ב' סעודות (ד) * לצורך השבת דסעודה ג' זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה (ה) לא במצה ולא בחמץ אלא (ו) במצה עשירה יוצרין לעשותה (ז) קודם שעה עשירית: הנה

אלוה ברורה

- (ח) לא במצה. דהא אסור לאכול מצה בע"פ ודלקמן נסימן מע"ה: (ו) מצה עשירה. היינו שנלושה במי פירות לנד: (ז) קודם שעה עשירית. דמשם ואילן אפילו מצה עשירה אסור לאכול כדי שיהא מצה למאנון ודלקמן נסימן מע"ה סי"ב:

תסב דין מי פירות אם מחמיצין. וכו' ז' סעיפים:

- א (א) מי (ב) פירות (ג) בלא מים אין מחמיצין (ג) כלל ומותר לאכול בפסח מצה שנלושה במי פירות אפי' שהתה (ד) כל (ז) היום אכל אין יוצא בה (ה) י"ח מפני שהיא מצה (ג) [א] עשירה וקרא כחב לחם עוני:

ביצים (יג) ושאר משקים כולם (יד) הורו בכלל מ"פ: הנה ובמדינות אלו (טו) אין נוהגין ללוש במ"פ ואפילו לקטוף המזות (טז) אין נוהגין רק לאחר (ח) [ב] אפימן (יז) צעודן תמין (יח) ואין לשנות אם לא בשעת הדחק (יט) לצרכי חולה או זקן הצריך לזה:

- דמושין (כ) לכתולה לפגרת הני פוסקים דס"ל דמי פירות נלוויהו ג"כ מחמילים וממהרין ג"כ להחמיק. וגם מושקין שמה נחערב בהם מעט מים דלנו"ע מחמיק: (טז) ואפילו לקטוף וכו'. ר"ל למשוח את פני המזות במי פירות (כא) אף שהוא דבר פירות עם מים אין ללוש לכתולה אפילו בשעת הדחק:

119)

הסופגנין והרובשנין והאיסקריטין * אדם ממלא כריסו מהן ובלבד שיאכל בית מצה באדרונה

סופגנין. ריקקין העשויין כספוג מחורן לחם עוני: דובשנין. מטוגנין בשמן דובש ואינו לחם עוני אלא לחם עשירי: דכתיב (דברים טז) לחם דכתיב (דברים טז) לחם עליהן ואין צענין לחם.

ועתה תלמידך נוטה דהלכתא כרבי יהושע צן לוי ור' יונה ורבי יוסי בר חנינא לגבי דרבי יוחנן. דרביס יניאו וברייתא דתניא כר' שמעון צן יוחאי מסייעתן. וגם ר"ת ז"ל פסק¹⁴ דהלכה בכל מקום כרבי יהושע צן לוי לגבי דרבי יוחנן והרבה צראיות. ובסדר תנאים ואמוראים כתב¹⁵ דהלכה כרבי יהושע צן לוי בכל מקום. הרי אין חלוק צין חלה לטומאה כרבי יהושע צן לוי ונמצא דלית הלכתא כסתמא דמתניתין במסכת חלה דאחיא כרבי אלעזר צן יהודה איש ברתותא ודלא כרבי עקיבא, וקי"ל הלכה כרבי עקיבא מחצירו וכ"ש מר' אלעזר צן יהודה איש ברתותא דנראה דתלמידו הוה. הרי דנתי לפני מורי בקרקע ואם שגיאתי מורי ינקני משגיאות ואחסם לצבות נכחות.

1) תורת הרמב"ם

ועוד שאני דן התכונתי לומר דאפילו היה צ שיעור חלה מעיקרא. כיון שנלושה העיסה רק במי ביצים בלא תערובת מים פטורה מן החלה. דתקן¹² עיסה שנלושה במי פירות חייבת בחלה. רבא בשם רבי יהושע צן לוי אומר אין לך מחזור אלא שבעה המשקין בלבד.